

גיטין יג

עניין: עבדא בהפקירא ניחא ליה

מהר"ל גבורות ה' פ"ד

ובמו כן תמצא באדם הפרטי, כאשר האדם אינו בשלימות והוא בילדותו, החומר מושל על הצורה, עד שהחומר מנהיג האדם הולך אחר דברים שהם מעשה גוף שהוא חמרי, עד שגדל האדם ואז הצורה מושלת על החומר, והצורה מנהיגת את האדם ובהכרח החומר הוא מקבל הנהגה מן הצורה. וכך מתחלה היו ישראל תחת יד מצרים, וכאשר היו שלימים היו ישראל גוברים על מצרים שהם החומר והבן זה מאוד:

מהר"ל גור אריה בראשית פ"ב אות לו
שהוא נראה רחוק, כי כאשר תבין מאוד תמצא שהוא דבר נפלא, כי כל לשון 'צורה' הוא בעצמו לשון רדוי וכבוש, כי הוא צר ועושה גבול וחוק לאותו דבר, וזהו כיבושו, שכובש את הדבר באותו צורה להיות לו גבול זהה. ומתחלה כאשר לא היה האדם – נכתב (לעיל א), (כ) "ויעש"א", ועכשיו שנברא האדם נכתב "ויצר", לפי שהצורה נותנת לדבר חוק וגבול, ולכך נקרא 'צורה', וכאשר נברא האדם – על ידי צורתן שנתן לבהמות¹¹ היה כובשן שיהיו תחת האדם. שכל דבר שיש לו גבול הוא תחת אחר, ולפיכך צורתו זאת – הוא כבוש בעצמו תחת האדם שהוא יותר עליהן, והבן זה:

מהר"ל גבורות ה' פמ"ג

כי כבר אמרנו כי היציאה מבית עבדים הוא מורה על הפרישה ועל ההבדלה מן דבר הגשמי, כי העבד כמו שידעת פעמים הרבה מאוד הוא ענין חמרי, שאין משועבד ומתפעל רק החומר כמו שנתבאר פעמים הרבה, והפרישן מן החמרי מה שהיו עבדים, וזה מורה על מעלה נבדלת מן הגשמית. ולפיכך ראוי שישמרו הם השבת כי הדבר שהוא מתנועע תמיד מבלתי מגיע אל התכלית, אז נדע כי זה הנמצא חסר שלימות בעצמו, שאם היה בעל שלימות היה מגיע אל המנוחה

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON